

”Eräänä keväämmuna kello neljältä lensi ensimmäinen käki Muumilaakson läpi. Se istuutui sinisen Muumitalon katolle ja kukkui kahdeksan kertaa, tosin hieman käheästi, sillä oli vielä hyvin varhainen kevät. Sitten se lensi itään kohti.” (Taikurin hattu)

”En vårmorgon klockan fyra flög den första göken genom Mumindalen. Den satte sig på det blåa muminhusets tak och gol åtta gånger, lite hest visserligen, för det var ännu mycket tidigt på våren. Sen flög den vidare mot öster.” (Trollkarlens hatt)

Ihan ensimmäinen luku (jossa kaivellaan menneitä mukavia)

Kylläpä riitti näkemyksiä, ajatuksia ja tuntemuksia kun kokoonnuimme Dekkarikellariin Kallion kirjastossa Toven vuonna 1982 ilmestyneen **Kunniallinen petkuttaja** -kirjan ääreen. Ja meitä oli aika monta! Ja me ihan oikeasti istuimme (luku)piirissä! Kirjaa pidettiin viisaana, outona, upeana, tekotehtynä, koukuttavana... olimme todella montaa mieltä ja juuri siksi viihdyimme oikein erinomaisesti yhdessä. Ja ihan innostuimmekin lukupiireilystä. Syksyllä päätettiin kokoontua uudelleen ja taidettiin jo valita kirjaksikin novellikokoelma **Kevyt kantamus**. Lukemisiin siis. Illan päätteeksi lahjottiin syntymäpäiväänsä alkuvuodesta viettänyttä pitkäaikaista jäsentämme Pottosen Erkkiä, joka on innostanut meitä sarjakuvien maailmaan. Kiitos ja onnea!

Vastasimme ihan äskettäin ”kyllä kiitos”, meille yllättäen ja pyytämättä tulleeeseen kutsuun tulla tutustumaan restauroituihin Toven piirroksiin entisen opiskelija-asuntola Domus Academican tiloissa Helsingin keskustassa. Tove asui talossa sotien jälkeen ja maalasi v.1947 koriste- ja lasimaalauksia kerhotiloihin, porraskäytävään ja hissien lasikehyksiin. Meillä oli ilo jo kymmenen vuotta sitten nähdä ne ensimmäisen kerran.

Sittemmin talot on remontoitu asuntokiinteistöiksi. Remontin aikana kerhohuoneen maalaukset säilytettiin, mutta hissien lasimaalaukset jouduttiin pelastamaan roskalavalta. Porraskäytävien maalausten kohtalo on tuntematon. Saattoivat jopa jäädä valkoisen maalikerroksen alle. Kuvia niistä on kuitenkin katsottavissa seuramme sivulla. Liekö viimeiset niistä otetut! Olipa mukava nähdä, että suurin osa hauskoista opiskelijaelämää kuvaavista piirroksista on vielä nähtävillä. Ehkäpä pääsemme niiden äärelle vielä kolmannenkin kerran!

Första kapitlet (där man gräver i trevliga minnen)

Nog fanns det åsikter, tankar och känslor när vi samlades i Deckarkällaren i Berghälls bibliotek kring Toves bok *Den ärlige bedragaren* från 1982. Och vi var ganska många! Och vi satt faktiskt i en (läs)cirkel! Boken beskrevs som klok, märklig, fantastisk, konstruerad, fängslande... vi var verkligen av många olika åsikter och just därför trivdes vi alldeles utmärkt tillsammans. Och vi blev verkligen entusiastiska över bokcirklar. Till hösten beslöt vi att träffas igen och vi hann visst redan välja bok också: novellsamlingen *Lätt bagage*. Så – trevlig läsning tills dess. Kvällen avslutades med att vi uppvaktade vår långvariga medlem Erkki Pottonen, som firat sin födelsedag tidigare i år och som har inspirerat oss in i seriernas värld. Tack och grattis!

Helt nyligen svarade vi ja tack på en oväntad och oombedd inbjudan att få komma och bekanta oss med restaurerade teckningar av Tove i den tidigare studentbostaden Domus Academica i Helsingfors centrum. Tove bodde i huset efter kriget och målade år 1947 dekorations- och glasmålningar i klubbbrummen, trappuppgången och hissarnas glasramar. Vi hade glädjen att se dem redan för tio år sedan för första gången. Sedan dess har byggnaderna renoverats till bostadsfastigheter. Under renoveringen bevarades målningarna i klubbbrummet, men hissarnas glasmålningar måste räddas från sopcontainern. Trappuppgångarnas målningars öde är okänt. De kan till och med ha blivit kvar under ett lager vit färg. Bilder av dem finns dock att se på vår förenings webbplats. Kanske är de de sista som tagits! Det var verkligen roligt att se att största delen av de charmiga teckningarna som skildrar studentlivet fortfarande finns kvar att se. Kanske får vi möjlighet att återvända till dem ännu en tredje gång!

Toinen luku (jossa suunnataan taas kerran HAMiin)

Muumipeikko ja pyrstötähti kirjan ilmestymisestä tulee tänä vuonna kuluneeksi 80-vuotta. Sen kunniaksi taidemuseo HAM on koonnut komean näyttelyn nimellä **Taiteilijaperhe Jansson**. Näyttelyssä on esillä yli 140 teosta ja esinettä, jotka kertovat Toven äidin, kuvittajan ja graafikon, kuvanveistäjä isän, kuvataiteilija ja kirjailija Toven sekä hänen taidevalokuvaaja, sarjakuvataiteilija ja kirjailija veljiensä monipuolisista ilmaisutavoista ja taiteellisista projekteista. Valokuvien avulla kurkistetaan myös perheen vapaa-aikaan.

Tähän kaikkeen, aika kiehtovaan, pääsemme yhdessä tutustumaan opastetulla kierroksella **torstaina 16.4. klo 17**. Sisäänpääsy museokortilla tai omakustanteisesti. Tapaamisiin aulassa!

"Ateljeen ikkunaa ei saa koskaan pestä koska siinä on hyvin kaunis valo, sata pientä ruutua, toiset tummempia kuin toiset, ja lyhdyt siellä keinuevat ja piirtävät oman ikkunansa seinään." (Kuvanveistäjän tytär)

Andra kapitlet (där vi återigen styr mot HAM med iver)

I år har det gått 80 år sedan **Kometen kommer** gavs ut. Till ära av detta har konstmuseet HAM sammanställt en imponerande utställning med namnet **Konstnärsfamiljen Jansson**. På utställningen visas över 140 verk och föremål som berättar om modern som var illustratör och grafiker, fadern som var skulptör, dottern som var bildkonstnär och författare, samt sönerna som var konstfotograf, serietecknare och författare – och deras mångsidiga uttryck och konstnärliga projekt. Med hjälp av fotografier får man också en inblick i familjens fritid. Allt detta spännande får vi uppleva tillsammans under en guidad visning **torsdagen den 16.4 kl. 17**. Inträde med museikort eller på egen bekostnad.

Vi träffas i aulan!

"Ateljeens fönster får ej tvättas då ljuset är så vackert, hundra små rutor, en del mörkare än de andra och lyktorna gungar där och ritar sitt eget fönster på väggen." (Bildhuggarens dotter).

Kolmas luku (jossa ryystetään kahvia ja matkustetaan junalla)

"Samassa Muumipeikon äiti pisti päänsä ikkunasta ulos ja huusi: Kahville!" (Taikurin hattu). Näin mekin kutsumme sinut toukokuussa (ehkä 27.5.) huviretkelle ja kahvinjuontiin posliinikupeista johonkin vehreään keitaaseen. Kahvittelun ja iloisen rupattelun välissä meillä on ilo tutustua lukuisiin kahvia koskeviin teksteihin Muumikirjoissa. Niitä on yllättävän paljon! Mutta maltathan, sillä lisää tietoa on tulossa ihan lähiaikoina.

Toinen retkemme tehdään junalla Tammisaareen taidemuseo **Chappeen**. Päivä on jo toki selvillä kuten edellisessä kirjeessä kerrottiin eli **lauantaina 13.6**. Tarkempi tieto kellonajasta tulee myöhemmin. Perillä meitä odottaa opastettu kierros Erika Adamssonin ja Katja Syrjäs kiinnostavaan yhteisnäyttelyyn **Klovharun lumoissa – Toven ja Tuulikin saarella**. Retkipäivän aikana nähdään varmaan paljon muutakin kiinnostavaa, syödään tietysti hyvin ja nauretaankin luultavasti jonkin verran! Ja silloin on kesä.

Tredje kapitlet(där vi dricker kaffe och reser med tåg)

"I detsamma stack Mumintrollens mamma huvudet genom fönstret och skrek: Kaffe!" (Trollkarlens hatt) . Så bjuder också vi in dig i maj (kanske den 27.5) till en utflykt och kaffedrickande ur porslinskoppar i någon grönskande oas. Mellan kaffestunderna och det glada småpratet får vi glädjen att bekanta oss med talrika kaffereferenser i Mumins böcker. De är förvånansvärt många! Men ha tålamod – mer information kommer inom kort.

Liksom om vår andra utflykt, som vi gör med tåg till Ekenäs och konstmuseet **Chappe**. Tidpunkten är redan fastställd, som nämndes i förra brevet, alltså lördagen den 13.6. På plats väntar en guidad visning i Erika Adamssons och Katja Syrjäs intressanta samutställning **Förtrollad av Klovharun - Toves och Tuulikkis ö**. Under utflyktsdagen

kommer vi säkert att se mycket annat intressant, äta gott och troligen skratta en hel del!
Och då är det sommar.

Neljäs luku (jossa aika kuluu pikaisesti)

Kun iloisen ja aurinkoisen kesä jälkeen taas ”viileä syksy hiipii Muumilaaksoon – sillä muutenhan ei tule uutta kevättä” (Taikurin hattu) on luvassa taas vaikka mitä, josta on kerrottava ainakin jotain, vaikka emme ole vielä ihan varmoja kaikesta (kuten tunnettua epävarmuus tekee Tuutikin mukaan rauhalliseksi). Siispä syksyn avainsanojat ovat ehkä, luultavasti, melko varmasti YLE, Hobitti, Vilijonkka ikkunassa, lukijat piirissä, skandityyli ja hauska Hippa. Aika mielenkiintoista vai mitä! Kirjoittaja on jo haistavinaan ilmassa mukavan syksyn tuoksua...

Fjärde kapitlet (där tiden går fort)

Efter en glad och solig sommar, smyger ”den svala hösten in i Mumindalen. För annars kan det ju inte bli vår igen”. (Trollkarlens hatt) väntar återigen mycket som vi åtminstone måste nämna något om, även om vi ännu inte är helt säkra på allt (som bekant gör osäkerhet en lugn, enligt Too-ticki). Alltså är höstens nyckelord kanske, troligen, ganska säkert – YLE, Hobitten, Filifjonkan i fönstret, läsare i cirkel, skandistil och en rolig Hippa. Visst låter det intressant! Skribenten tycker sig redan känna doften av en härlig höst i luften...

”Oli todellakin tulossa ihana päivä. Maa oli täynnä unenpöpperöisiä pieniä mönkijöitä, jotka olivat nukkuneet koko talven ja juoksivat nyt ympäri touhuten joka paikassa. Tuuletettiin vaatteita ja harjattiin tuntokarvoja ja korjattiin taloja ja valmistauduttiin kaikin tavoin uutta kevättä varten. Hauskaa kevättä, sanoi eräs vanhemmanpuoleinen käärmehera.”
(Taikurin hattu)

”Det höll verkligen på att bli en fin dag. Marken var full av yrvakna kryp som hade sovit hela vintern och sprang omkring och kände igen sig överallt. Man vädrade kläder och borstade morrhåren och lagade sina hus och beredde sig på allt sätt för den nya våren. Glad vår, sa en äldre snokherre.” (Trollkarlens hatt)

Teitä tervehtäen Tove Jansson-seuran hallitus
Med vänliga hälsningar Tove Jansson -sällskapets styrelse
Annikki, Kati, Katri, Kirsi, Marita, Marja ja Sanna